

РЕШЕНИЕ

№ 4526

гр. София, 21.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Златева, като разгледа дело номер **3534** по описа за **2011** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. К. срещу решение на СРС, НК, 17 състав по нахд 9985/2009г., с което е изцяло потвърдено наказателно постановление № 91014 от 06.08.2009г. на зам. началник ОПП - СДВР, с което на К. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от два месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 10 контролни точки. Като касационно основание се сочи нарушение на закона и съществени процесуални нарушения - съдът неправилно кредитирал показанията на актосъставителя, не обсъдил доводите в жалбата, не била спазена разпоредбата на чл. 165 ЗДвП, съдът не събрал и не обсъдил всички относими към спора доказателства, в хода на административно-наказателното производство било допуснати нарушения. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление. Ответникът по жалбата Столична дирекция на вътрешните работи – отдел “Пътна полиция” не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 17 състав по нахд 9985/2009г. е изцяло потвърдено наказателно постановление № 91014 от 06.08.2009г. на зам. началник ОПП - СДВР, с което на К. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от два месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и след влизане в сила на наказателното постановление му се отнемат 10 контролни точки.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Оплакването, че са кредитирани показанията на актосъставителя, при липса на извършено процесуално нарушение в тази връзка, следва да се квалифицира като довод за необоснованост. Тя от своя страна не е самостоятелно касационно основание по смисъла на чл. 348 НПК. Съдът е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно извършеното нарушение, разпитал е актосъставителя и е обсъдил показанията му в съвкупност с останалия доказателствен материал. Актосъставителят е дал подробни обяснения за начина на определяне на скоростта на движение на контролираните автомобили.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на жалбоподателя не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП, в редакцията към съставяне на акта предвижда, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. В този смисъл разпоредбата на чл. 189, ал.7 придава на изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки силата на веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. Радарът е техническо средство, записващо датата и точния час на нарушението и разпечатката от него е годно доказателствено средство в процеса. Изискването за заснемане или запис на дата, час и регистрационен номер касае само системите, за които е поставено това уточнение.

Правилни са изводите на съда, че при издаване на наказателното постановление и АУАН не са допуснати нарушения на ЗАНН.

В хода на процеса е изменена разпоредбата на чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП, която в новата редакция /ДВ бр. 10 от 01.02.2011г./ не предвижда като кумулативно наказание лишаване от правоуправление. Налице е по-благоприятна норма по смисъла на чл. 3, ал.2 ЗАНН. Поради това в частта за това наказание решението на СРС и наказателното постановление следва да бъдат отменени. В останалата част, касаеща наложената глоба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а наказателното постановление - потвърдено.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС, НК, 17 състав по нахд 9985/2009г., в частта му с която е потвърдено наказателно постановление № 91014 от 06.08.2009г. на зам. началник ОПП – СДВР относно наложеното на Б. И. К. административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца”, като ОТМЕНЯ и наказателното постановление в тази му част.

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 17 състав по нахд 9985/2009г. в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.